

hvor der er Spørgsmaal om forffjellige Principer, det let turde være, at det Sande og Rigtige ligger midtvejs, og jeg skal derfor, ved at tage denne Sag yderligere under Overveielse, — navnlig efter at der er givet mig en Udfigt, hvad jeg aldrig drømte om, da jeg forelagte Udkastet, til at det skulde være muligt at opnaae mere for denne Classe end det, jeg oprindelig havde haabet — bestræbe mig for at komme Udvalgets Tanke saa meget som muligt imøde. Man kunde maaffee naae det Resultat, der tilfigtes, ved at ændre det oprindelige Forslag saaledes, at man f. Ex. nedsatte Alderstillaagene paa den Maade, at der blev 25 Alderstillaag paa 150 Rbd. istedetfor som i Regjeringsforslaget 25 paa 200 Rbd., 50 paa 100 Rbd. istedetfor de af Regjeringen foreslaaede 50 Alderstillaag paa 150 Rbd. og endelig at der blev 100 Alderstillaag paa 50 Rbd.; istedetfor at Udkastet har 75 Alderstillaag paa 100 Rbd. Derved vil der spares paa Alderstillaagene en Sum af 6250 Rbd., imdens Udvalgets foreslaaede Besparselse paa Alderstillaag udgjør 10,000. Derimod mener jeg da, at som Vederlag for dette Afdrag, der ffete i de foreslaaede Alderstillaag, kunde de Pensionsberettigedes Antal udvides paa den Maade, at det kom til at hebde: „Pensionsberettigelse kan Kongen endvidere som Belønning tilstaae indtil et Antal af 200 af den fjerde Classe,“ istedetfor at Udkastet har „100 af fjerde Classe;“ men saa troer jeg rigtignok, at det vilde være nødvendigt at tilføje den Indskrænkning, at kun de vilde erholde en saadan Pensionsberettigelse, der havde været ansatte i Statens Tjeneste i det mindste i 10 Aar. Thi jeg maa tillade mig at bemærke, at en saadan Grændse for Pensionsberettigelsen, at denne under alle Omstændigheder skal forudsætte, at den Vedkommende har gjort en længere Tjenestetid, for det Første er begrundet i hvad jeg har havt den Ære at fremføre, nemlig Nødvendigheden af at fffre mod ministerielle Misbrug reent ud sagt, og at den for

det Andet kan komme i Overensstemmelse med hvad der vil blive fremsat i et andet Forslag, der om søie Tid vil fra Regjeringen fremkomme i Henseende til de militaire Underclassers Lønning. Det er nemlig i det Forslag, som for Tiden foreligger fra den Commission, der har drøftet denne Sag i sin Heelhed, forudsat, at de militaire Underclasser skulle have tjent 20 Aar, 20 Aar været i activ Tjeneste, for de kunne være berettigede til at erholde den Pension, som for dem er foreslaaet. Jeg troer, at 20 Aar kan være passende for de militaire Underclasser, der som oftest begynde deres Tjeneste i en ung Alder, hvorimod jeg troer, det er for meget for Soldassistenterne, fordi Folk meget sjeldent i en ung Alder komme ind i Soldassistenternes Classe. Det vil hyppigt være Tilfældet, at det er Folk, der have tjent paa Soldcontoirer eller været eedsporne Karle eller i andre forffjellige Stillinger, eller de kunne komme fra andre civile Stillinger, og endelig vil en heel Deel komme fra militaire Stillinger som Underofficerer, deels fordi de Militaire fra ældre Tid have et Krav paa civil Ansættelse, hvilket Krigsministeren ikke vel vil kunne samtykke i at opgive for dem, og deels ogsaa, fordi jeg for mit Vedkommende finder, at Soldvæsenet kan være meget vel tjent med at faae dygtige Militaire; men, naar de saaledes ordentligtvis have tilbagelagt en Tid i militair Tjeneste, mener jeg, det er tilstrækkeligt, at der fastsættes for Soldassistentclassen 10 Aar i Statens Tjeneste, være sig nu i Soldvæsenet alene eller i deres Stilling som Militaire. Jeg har tilladt mig strax at nævne dette, for om maaffee det ærede Udvalg til Sagens anden Behandling vilde tage under videre Overveielse, om der ikke skulde være Anledning til paa den Maade at gaae en Middelvei, og jeg skal endnu tillade mig herfor at anføre et Argument, som jeg netop henter fra Udvalgets egen vistnok meget rigtige Bemærkning, at det er meget misligt at gribe ind i de bestaaende Forhold.